

COLLEGE VAN BEROEP VOOR DE EXAMENS

UITSpraak

van het College van beroep voor de examens van Tilburg University

inzake

het beroep van X, appellante

tegen

de Examencommissie van de Tilburg Law School (TLS), verweerster

1. Ontstaan en loop van het geding

Bij besluit van 21 juni 2013 en 1 juli 2013 is het toelatingsverzoek van appellante voor de masteropleiding International Business Tax Law afgewezen.

Tegen dit besluit heeft appellante op 1 juli 2013 beroep ingesteld.

Partijen zijn niet tot een minnelijke schikking gekomen. Verweerster heeft daarom op 17 juli 2013 een verweerschrift ingediend.

Op 22 augustus 2013 heeft het college het beroep behandeld. Daarbij was appellante aanwezig. Namens verweerster verscheen Y.

Op verzoek van het college heeft verweerster op 30 augustus aanvullende informatie verstrekt. Appellante heeft hier bij e-mailbericht van 3 september 2013 op gereageerd.

2. Standpunten van partijen

2.1 Appellante is het niet eens met de afwijzing van haar verzoek om toelating tot de masteropleiding International Business Taxation, track International Business Tax Law. Appellante is wel toelaatbaar tot de track International Business Tax Economics. Volgens appellante verschilt het curriculum van deze twee tracks slechts ten aanzien van twee vakken. Appellante betoogt dat zij gedurende haar met succes afgeronde bachelor- en masteropleiding Fiscale Economie in Maastricht in totaal 89,5 ECTS aan vakken op de rechtenfaculteit heeft afgerond en derhalve voldoende kennis heeft om de twee juridische vakken van de opleiding te kunnen volgen. Appellante wijst op artikel 18.3 lid 3 van de Onderwijs- en Examenregeling van de eenjarige masteropleidingen Tilburg Law School 2013-2014 (hierna te noemen: de OER) waarin is opgenomen dat gegadigden met een 'vergelijkbare opleiding' kunnen worden toegelaten.

Zij betoogt dat een omschrijving van dit begrip niet voorhanden is en zij stelt dat de algemene toelatingsvereisten van artikel 3.5 en de vereisten genoemd in artikel 18.3 van de OER hetzelfde zijn. 2.2 Verweerster geeft aan dat tot de masteropleiding International Business Taxation, track International Business Tax Law enkel studenten met een juridische bacheloropleiding toelaatbaar zijn. Deze toelatingseis berust op vast beleid omdat deze track een behoorlijke graad van juridische kennis vereist, niet slechts voor een paar vakken maar ook vanwege het duidelijk eigen karakter van de juridische benadering. Verweerster is van mening dat de juridische component in de vooropleiding van appellante onvoldoende aansluit op het niveau van de track International Business Tax Law. Appellante is wel toelaatbaar tot de opleiding International Business Taxation, track International Business Tax Economics. Verweerster betoogt voorts dat, hoewel appellante met haar vooropleiding dicht in de buurt komt van de eis neergelegd in artikel 3.5 van de OER, voor deze opleiding meer specifieke toelatingseisen zijn neergelegd in artikel 18.3. Omdat appellante geen juridische bacheloropleiding heeft voldoet zij niet aan de toelatingseisen.

3. Overwegingen ten aanzien van het geschil

3.1 Het college acht het beroep ontvankelijk en overweegt als volgt. Artikel 7.61 lid 2 Wet op het Hoger Onderwijs en Wetenschappelijk onderzoek (WHW) bepaalt dat het beroep kan worden ingesteld ter zake dat een beslissing in strijd is met het recht. Daaruit vloeit voort dat de toetsing door het college beperkt dient te worden tot rechtmatigheidscriteria, zoals de vraag of verweerster zorgvuldig heeft gehandeld dan wel de vraag of gezegd zou moeten worden dat verweerster niet in redelijkheid tot het onderhavige besluit heeft kunnen komen.

3.2 Op grond van artikel 7.30b van de WHW dienen de eisen voor toelating tot de opleiding in de OER te zijn opgenomen. Deze eisen hebben uitsluitend betrekking op kennis, inzicht en vaardigheden die kunnen zijn verworven bij beëindiging van een bacheloropleiding.

3.3. In de OER heeft verweerster gebruik gemaakt van die bevoegdheid en nadere toelatingsvoorwaarden geformuleerd, namelijk in paragraaf 3 (de zogenaamde algemene voorwaarden) en in paragraaf 18 (de specifieke toelatingsvoorwaarden). Deze specifieke toelatingsvoorwaarden gelden naast de algemene voorwaarden (zie artikel 18.3, eerste lid, van de OER) en komen er kort samengevat op neer in dat voor toelating tot de betreffende master een juridische bacheloropleiding moet zijn afgerond. Niet in geschil is dat appellante aan deze eis niet voldoet. Evenmin is sprake van een vergelijkbare opleiding als bedoeld in artikel 18.3, derde lid, van de OER. Verweerster heeft voldoende beargumenteerd waarom deze specifieke toelatingsvoorwaarde wordt gesteld, namelijk uit kwaliteitsoverwegingen. Nu niet geoordeeld kan worden dat deze eisen geen betrekking hebben op kennis, inzicht en vaardigheden die kunnen zijn verworven bij beëindiging van een bacheloropleiding, slaagt het beroep van appellante niet.

4. Beslissing

Het College van Beroep voor de Examens verklaart het beroep ongegrond.

Aldus besloten op 4 september 2013 door het College van Beroep voor de Examens.

Tegen deze uitspraak kunt u, binnen zes weken na bekendmaking van deze uitspraak, beroep aantekenen bij het College van Beroep voor het Hoger Onderwijs, Postbus 636, 2501 CN Den Haag. Voor meer informatie kunt u kijken op www.cbho.nl.